

ISOCRATA- IΣOKPATA-
 TIS AD DEMONICUM ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙ-
 ORATIO ADHOR- κων λόγος παραινε-
 TATORIA. τικός.

Cap. I.

1. **I**N multis quidem, o Demonice, multum distantes inveniemus & bonorum sententias, & improborum cogitationes.

2. Longè verò maximum discrimen deprehenderunt in consuetudinibus ad invicem. Hi enim amicos praesentes solum honorant: illi verò etiam longè absentes amant.

3. Et improborum quidem consuetudines parvum tempus dissolverit, bonorum verò amicitias neque sanè omne ævum deleverit.

4. Existimans igitur decere gloriae cupidos, & institutionem desiderantes bonorum, non verò malorum esse imitatores.

E'N πολλοῖς μὲν ὡς Δημόνικε πολὺ διεσώσας εὐρήσομεν τὰς τε τῶν σωδαίων γνώμας ἔτι τὰς τῶν Φαύλων Δαίνοιας.

Πολὺ δὲ μεγίστω Δαφορὰν εἰλήφασιν ἐν ταῖς συνηθείαις πρὸς ἀλλήλους. οἱ μὲν γὰρ τὰς φίλους παρόντας μόνον τιμῶσιν. οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι.

Καὶ τὰς μὲν τῶν Φαύλων συνηθείας ὀλίγον χρόνον διέλυσεν τὰς δὲ τῶν σωδαίων Φιλίας εἴη ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν.

Ἦ γέμεν ἂν πρέπειν τὰς δόξης ὀρεγομένους καὶ παιδείας ἀντιποιεμένους τῶν σωδαίων, ἀλλὰ μὴ τῶν Φαύλων εἶναι μιμηταίς.

Ἀπὸ